

Institutiones Canonicæ Sive Ius Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1706

XXVI. Ea, quæ fiunt à judice, si ad ejus non spectant officium, viribus non
subsistunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62649](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62649)

II. Sed ista morosis exile patrocinum præstant. Primum; quia in l. Sciendum cit. casu debitor morosus non est; cum enim sermo sit de debitore, non modo non quarente subterfugia, sed sollicitè quarerente fidejustores & alios, quorum auxiliu creditoris satisficeri queat: qui cum dolō & culpā vacet, in mora propriè non est, Salicetus in l. cit. & Peck. b. n. 17. ad 2.

Alterum; quia l. Si servum cit. promissor servi ex contractu, non ad faciendum sive curam adhibendam, sed solummodo ad dandum tenebatur: qua in re cum morosus non fuerit, ex mora utique non tenetur. Neque etiam aliunde, nisi ejus dolō vel culpā latā servus interiūset, Zafius ad l. cit. n. 5.

Ultimum; quia, ut silentio præterream; quod l. Is qui cit. à Paulo redditum Responsum, quatenus debitorem, qui rem debitam possidere dolō desit, liberari ait, iniuritatis plenum & praxi nequam convenire astant. Odofredus ac Zafius magni nominis Interpp. ut, inquam, hoc præteream, memoratus JCT. oculos solum habuisse intentos in moram, in qua debitor, l. cit. non fuit: ab eo autem, quod ante moram à debitore est factum, abstraxisse videtur, Peckius cit. n. 17. ad 3.

REGULA XXVI.

Ea, quæ fiunt à judice, si ad e-
jus non spectant officium, Viri-
bus non subsistunt.

SUMMARIUM.

1. Extra officium sunt, quæ excedunt po-
testatem.
2. Sensus & ratio Regulae.
3. Instantia ei opposita.
4. Extra territorium etiam Voluntaria
jurisdicção,

5. Et in non subditum aliquando Neces- saria exercetur.

Officio judicis nomine hoc loco **II.** venit Potestas, ei sive à lege vel canone sive ab homine concessa; ut proinde ad officium suum non pertinentium aliquid agere intelligatur, quando egreditur limites sibi concessae potestatis, vel i.anc exercendo in non subditum, c. At Si clerici 4. pr. de Ju-
dicia, vel extendendo ad rem seu causam sibi non commissam, l. 1. C. Ubi in rem act. vel extra territorium suum jus dicen-
do, c. fin. de Constitut. in 6. & l. fin. C. de Ju-
risdict. vel non servatò Juris ordine sibi
præscripto, c. Conquerente 7. de Resist. Spoliat. & l. Prolatam 4. C. de Sent. & in-
terlocut. Unde

Regulæ sensus est, Id, quod judex, **2.**
potestatis sua limites egrediendò facit, in-
validum nullumque est; sic enim invalida
sunt acta judicis Secularis, de criminis cle-
rici, de Ordinationis, Religiosarum professio-
nis vel matrimonii valore cognoscantis,
per text. aut arg. c. At si clericicit. pr. c.
Tuam 3. de Ord. cognit. c. Si judex 12. de
Sent. excom. in 6. &c. l. sententia definiti-
va à judice extra territorium suum pro
tribunali sedente prolatá, c. & l. fin. cit.
sententia lata partium altera non citata,
l. Ea que 7. l. Consentaneum 8. C. Quo-
modo & quando jud. vel sine prævia cause
cognitione, l. Necisqueam 9. ff. de Offic.
Proconsul. Maranta de Ord. judic. p. 6. de
Sententia n. 51. quod his casibus omni-
bus judex officii seu potestatis sua limites
egreditur.

Ratio solida est; quia valor, vis &
efficacia eorum, quæ aguntur à judice,
tota fundatur in ejus potestate publica si-
ve jurisdictione: quā proinde, tanquam
fundamento, respectu personæ, causæ, ter-
ritoriū &c. deficiente, aut ad personam,
causam

F f f z

causam, territorium se non extendeat, ab eo acta non subsistere, seu valore & viribus destituti, est necesse.

3. Sed etiam hæc Regula minus quam primò intuitu appetat, expedita est; contra eam enim facit Primo; quod Episcopus extra diocesis suam validè conferat beneficia, ab eaque & Sede sua expulsius jurisdictionem suam in civitate Episcopi vicini exercere liberè possit, *Clement. Unic.*, de Foro compet. Secundo; quod valeat citationis non subditum in territorio existentis; ut venire teneatur, l. Si quis s. ff. de Jure dicitis & subditis existentis extra territorium; ut, si citatus contumaciter absit, excommunicationis sententia in eum valeat proferri, c. Tua 2. Ut liten non confeat, &c. Ex tua 11. de Cleric non resid. Territorii, excommunicationis iusta, licet extra judicis officium lata sit, timenda est, can. Quibus Episcopi, 11. q. 3. luculentò argumento, eam Jure subfisteret.

¶ Verum ista, sicut contentanea veritati, sic Regula non contraria sunt; quia imprimis Episcopus conferendo beneficia & alia, que voluntariae jurisdictionis sunt, in subditos extra territorium existentes exercendo, eos verbali citatione vocando in jus & contumaciter absentes excommunicando non egreditur limites sibi concessæ potestatis; cum ista ad proprium territorium non restringatur, nisi quoad actus, quibus aliena jurisdictioni præjudicatur: quod non contingit per actus relatos; quod collatio beneficii & alii voluntariae jurisdictionis actus, uti & mandatae citationis insinuatio sine ullo strepitu & figura judiciali verbis aut literis peragantur; & excommunicationis sententia lata in subditum extra territorium existentem invisibiliter animam liget, Panormit, in c. fin. de Foro compet. Vide adhanc Rubric. dicta n. 31.

Deinde; quia hoc ipso; quod Epis-

scopus à Sede & diocesi sua expulsius propter necessitatem & utilitatem publicam subditis suis in aliena diocesi jus dicere, etiam contentiose jurisdictionis actuum exercito permittatur, officii seu potestatis sua limites non egreditur; quia eō casu alienæ diocesis vicinia ex Juris dispositione territorium ipsi cum alieno Episcopo commune est. Præterea non subditi & exempti à judge non suo citati comparere eō solum casu tenentur, quod eum judicem esse incompetentem, notorum non est: & ad eum duntaxat finem; ut, an sua jurisdictioni subditi sint, cognoscatur, per tradita Lib. 2. tit. 2. an. 16.

Denum excommunicationis à non habente potestatem, vel in non subditum vel Judicarii ordinis non servato, vel contra apertum Jus, vg. post legitimè interpositam appellationem, vel ex causa notoriæ iusta lata, hoc ipso; quod Jure invalida sit, timenda non est; ut proinde can. cit. dispositio de ea solum excommunicationis sententia procedat, cuius nullitas vel iustitia notoria non est; hæc enim utique timenda est, donec de ejus nullitate legitimè constet; proprie magnitudinem periculi ex ea, si justa declaretur, immimentis.

REGVLÆ XXVII.

Scienti & Consentienti non fit iniuria, nec dolus.

S U M M A R I U M.

1. Consentire est, jure suo efficaciter edere.
2. Sensus & ratio Regule.
3. Qua instantia, communiter objici solitus,
4. Et Juris textibus declaratur.

Confens.